

- c) Σε περίπτωση εξ ολοκλήρου ή εν μέρει αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα b):

Μπορεί το κόστος να αποδειχθεί, αντί με τον τρόπο αυτό, με εκτίμηση βασισόμενη σε ένα αναλυτικό υπόδειγμα εξόδων;

Ποιες προϋποθέσεις από απόψεως μεθόδου και ποιες άλλες προϋποθέσεις από απόψεως περιεχομένου πρέπει να πληροί η εν λόγω εναλλακτική εκτίμηση;

- d) Κατά τον έλεγχο της χρεώσεως με βάση το κόστος, διατίθενται οι εθνικές κανονιστικές αρχές, στο πλαίσιο των εξουσιών τους σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού ΕΚ 2887/2000, περιθώρια εκτιμήσεως τα οποία υπόκεινται μόνο σε περιορισμένο δικαστικό έλεγχο;

- e) Σε περίπτωση καταφατικής ερωτήσεως στο ερώτημα d):

Αφορούν επίσης τα περιθώρια αυτά, ειδικότερα, τη μέθοδο υπολογισμού του κόστους καθώς και ζητήματα καθορισμού ευλόγων κοστολογικών τόκων (για ξένο κεφάλαιο και/ή ίδιο κεφάλαιο) και περιόδων αποσβέσεως;

Που βρίσκονται τα όρια των περιθωρίων αυτών;

- f) Εξυπηρετεί η απαίτηση της χρεώσεως με βάση το κόστος τουλάχιστον την προστασία των δικαιωμάτων των ανταγωνιστών ως δικαιούχων, και μάλιστα με αποτέλεσμα οι εν λόγω ανταγωνιστές να μπορούν να αμφισβητήσουν δικαστικές τιμές προσβάσεως που δεν βασίζονται στο κόστος;

- g) Φέρει ο κοινοποιημένος φορέας εκμετάλλευσης το μειονέκτημα του μη αποδείξιμου του κόστους (βάρος αποδείξεως), αν το κόστος δεν μπορεί να αποδειχθεί, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, στο πλαίσιο της διαδικασίας εποπτείας του άρθρου 4, του κανονισμού 2887/2000 ή στο πλαίσιο επακολουθούσας ένδικης διαδικασίας;

- h) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα ερωτήματα f) και g):

Φέρει ο κοινοποιημένος φορέας εκμετάλλευσης το βάρος αποδείξεως για τη χρέωση με βάση το κόστος και στην περίπτωση που ένας ανταγωνιστής, ως δικαιούχος, ασκεί προσφυγή κατά της έγκρισης τιμών δοθείσας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο από την εθνική κανονιστική αρχή, με την αιτιολογία ότι οι εγκριθείσες τιμές προσβάσεως είναι υπερβολικά υψηλές λόγω του ότι δεν καθορίστηκαν με βάση το κόστος;

(¹) ΕΕ L 336, σ. 4.

Αναίρεση του Luigi Marcuccio ασκηθείσα στις 3 Φεβρουαρίου 2006 κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 24 Νοεμβρίου 2005 το πέμπτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επί της υποθέσεως T-236/02, Luigi Marcuccio κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-59/06 P)

(2006/C 96/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Ο Luigi Marcuccio, εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο L. Garofalo, άσκησε στις 3 Φεβρουαρίου 2006 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναίρεση κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 24 Νοεμβρίου 2005 το πέμπτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επί της υποθέσεως T-236/02, Luigi Marcuccio κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

Να ακυρώσει την αναρσειβαλλόμενη απόφαση και να κάνει δεκτά τα αιτήματά του.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο ανααιρεσίων υποστηρίζει ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου πάσχει λόγω:

1. Αλλοιώσεως και στρεβλώσεως των πραγματικών περιστατικών και των ισχυρισμών του ανααιρεσίου που περιλαμβάνονται στα έγγραφά του, όπως προκύπτει και από τις ανακριβείς επί της ουσίας διαπιστώσεις του Πρωτοδικείου·
2. Παραλείψεως αποφάνσεως επί πλειόνων θεμελιωδών σημείων της de quo υποθέσεως·
3. Διαδικαστικής πλάνης τέτοιας σοβαρότητας ώστε να θίγονται ανεπανόρθωτα τα συμφέροντα του ανααιρεσίου·
4. Παντελούς ελλείψεως αιτιολογίας επί διαφόρων αποφασιστικής σημασίας σημείων της de quo υποθέσεως, αλλά και λόγω μη διεξαγωγής αποδείξεων, συγχύσεως, αντιφατικότητας, ανεπαρκείας, ακρισίας, ταυτολογίας, αυθαιρεσίας, αυταποδείκτου και ελλείψεως λογικής συνοχής, τόσο πρωτογενώς όσο και δευτερευόντως, της συλλογιστικής που υποτίθεται ότι αποτέλεσε προς τούτο θεμέλιο·
5. Εσφαλμένης και πεπλανημένης ερμηνείας και εφαρμογής του άρθρου 26, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων·
6. Εσφαλμένης και πεπλανημένης ερμηνείας και εφαρμογής των εννοιών των δικαιωμάτων άμυνας και αδικαιολόγητης και στερούμενης λογικής παράκαμψης της σχετικής νομολογίας·

7. Εσφαλμένης και πεπλανημένης ερμηνείας και εφαρμογής των εννοιών της αιτιολογήσεως και αδικαιολόγητης και στερούμενης λογικής παρακάμψεως της σχετικής νομολογίας·
8. Εσφαλμένης και πεπλανημένης ερμηνείας και εφαρμογής των εννοιών της αντιφατικότητας της αιτιολογήσεως·
9. Εσφαλμένης και πεπλανημένης ερμηνείας και εφαρμογής της έννοιας της δυνατότητας προσβολής προπαρασκευαστικής πράξεως·
10. Εσφαλμένης και πεπλανημένης ερμηνείας και εφαρμογής της έννοιας της εκτιμήσεως·
11. Εσφαλμένης και πεπλανημένης ερμηνείας και εφαρμογής της έννοιας της τροποποιήσεως ήδη εκδοθείσας αποφάσεως.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Finanzgericht Köln (Γερμανία) με διάταξη της 19ης Ιανουαρίου 2006 στην υπόθεση Planzer Luxembourg S.à.r.l. κατά Bundeszentralamt für Steuern

(Υπόθεση C-73/06)

(2006/C 96/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 06/02/2006

(Υπόθεση C-67/06)

(2006/C 96/07)

(Γλώσσα διαδικασίας ελληνική)

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον κ. Μηνά Κωνσταντινίδη και την κα Amparo Alcover San Pedro, μέλη της Νομικής της Υπηρεσίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 06/02/2006 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο να:

- διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2002/49/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002 σχετικά με την αξιολόγηση και τη διαχείριση περιβαλλοντικού θορύβου και εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής.
- καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσθεμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 18 Ιουλίου 2004.

Με διάταξη της 19ης Ιανουαρίου 2006, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 8 Φεβρουαρίου 2006, το Finanzgericht Köln (Γερμανία), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Planzer Luxembourg S.à.r.l. και Bundeszentralamt für Steuern, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Έχει το πιστοποιητικό που βεβαιώνει την ιδιότητα του επιχειρηματία και έχει εκδοθεί σύμφωνα με το υπόδειγμα που προβλέπεται στο παράρτημα Β της όγδοης οδηγίας 79/1072/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 6ης Δεκεμβρίου 1979, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — τρόπος επιστροφής του φόρου προστιθεμένης αξίας στους υποκειμένους στο φόρο οι οποίοι δεν είναι εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της χώρας⁽¹⁾, δεσμευτική ισχύ ή/και αποτελεί αμάχητο τεκμήριο για το ότι ο επιχειρηματίας είναι εγκατεστημένος στο κράτος στο οποίο εκδόθηκε το πιστοποιητικό;

- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο ερώτημα 1:

Πρέπει η έννοια «έδρα της οικονομικής δραστηριότητας», όπως χρησιμοποιείται στο άρθρο 1, σημείο 1, της δέκατης τρίτης οδηγίας, να θεωρηθεί, κατόπιν ερμηνείας της, ότι προσδιορίζει τον τόπο στον οποίο η εταιρία έχει την καταστατική της έδρα

ή πρέπει να αναχθεί σε κριτήριο ο τόπος στον οποίο λαμβάνονται οι αποφάσεις σχετικά με τη διαχείριση της εταιρίας

ή το κριτήριο αποτελεί ο τόπος στον οποίο λαμβάνονται οι αποφάσεις που έχουν σημασία για τις συνήθεις πράξεις τρέχουσας λειτουργίας της εταιρίας;

⁽¹⁾ ΕΕ L 189 της 18ης Ιουλίου 2002, σ. 0012

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 111.